UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96520

Visual Library

quarto mēbro ſuæ diſtinctionis:& ꝙ Decius loquatur,qñ natus eſſet filius in domo viri ex uxore,quæ aliqñ receſſit,& poſtea ad uirū fuit reuerſa,colligit ex uerbis Abb.ibi in 1.not.ad cuius declarationē Decius poſuit illā ſuā diſtinctionē, & ſi bene eius uerba inſpiciātur,clariſſimè apparebit eū loqui in caſu,quo vxor peperiſſet in domo uiri,& deinde ēt natus fuiſſet tractatus,ſeu noīatus, vt filius à marito,ergo nihil ad ꝓpoſitū noſtrū. Reliqua ſupplēda relinquo clariſſimo dño meo Auditori,cuius integerrimo iudicio hæc mea dicta ſubijcio. Laus D.

SVMMARIVM.

1 *Spurius ex teſtamento,& ab inteſtato ſuccedit matri,quæ nō eſt de illuſtri familia.*

2 *Secus eſt in inceſtuoſuo,& nato ex coitu adulteri no, & accuſabili,& num.16.& 23.*

3 *Inceſtuoſus,& natus ex coitu accuſabili,& damnabili promotus ad epiſcopatum cenſetur fieri capax ſucceſſionis tàm paternæ,quàm maternæ:& quomodo hoc procedat nu.24.*

4 *Spurius,uel aliter incapax religionem ingrediens ſucceſſionis, & relicti paterni capax efficitur,& legitimatus cenſetur. Contra,& quomodo hoc intelligatur num.29.*

5 *Religionis ingreſſus liberat à ſeruitutis iugo,et à patria ptāte, quàm libet ingratitudinis cauſam purgat , & omnem tollit irregularitatem.*

6 *Epiſcopus effectus à ſeruitute, & patria poteſtate liberatur.*

7 *Epiſcopi pares ſunt apoſtolico quoad ordinē,& conſecrationē, quamuis minores quoad adminiſtrationem.*

8 *Epiſcopi maiori fulgent dignitate,quàm monachi.*

9 *Monachus factus epus fit de filio pr̄,et à iugo regulæ liberatur.*

10 *Ad epatum non pōt promoueri niſi legitimus,uel legitimatus.*

11 *Spurius,& illegitimus diſpenſatus ad epiſcopatum,& ad ſpiritualia cenſetur diſpenſatus,& legitimatus ēt quoad temporalia,& ſucceſſiones hæreditarias:Contra nu. 24. uſque ad num.33.& num.34.uſque ad num.43.*

12 *Ius adeundi durat per triginta annos à die mortis defuncti, de cuius hæreditate agitur.*

13 *Et per alios triginta,quando ab inteſtato quis,ceſſante cauſa teſtamenti,poſſet,& uellet adire.*

14 *Natus ex archiepiſcopo,et uidua eſt adulterinus,& inceſtuoſus filius.*

15 *Filij presbiterorum in aliquo patri non ſuccedunt.*

16 *Presbiteri,& epiſcopi matrimonium contrahunt cū eccleſia. Et propterea rem cum muliere ēt ſoluta habentes adulteriū committunt.*

17 *Filij clericorum in ſacris dicuntur inceſtuoſi , & adulterini,*

18 *Ac etiam ſacrilegi.*

19 *Concubinam habere eſt clericis à iure prohibitum.*

20 *Hæreditas non adita tranſmittitur,quando poteſt dici delata,ſecus ſi non poteſt dici delata.*

21 *Inceſtuoſos,& ex coitu reprobato procreans filios quomodo de bonis ſuis poſſit diſponere.*

22 *Natus ex ſacerdote,ſeu in alia eminenti dignitate conſtituto, & muliere concubinaria eſt ſpurius,& incapax omnis ſucceſſionis,& relictum illi à parentibus cui acquiratur.*

24 *Epiſcopalis dignitas ſuperueniens in ſpurio maximè nato ex humili muliere,ex uiro in eminenti dignitate conſtituto non efficit illum legitimatum.*

25 *Spurius natus ex humili muliere, & ex uiro in eminenti dignitate conſtituto nullo modo poteſt legitimari.*

26 *Archiepiſcopalis dignitas eſt eminens,imò eminentiſſima inter alias dignitates.*

27 *Legitimands ſpurios,& naturales multi ſunt modi.*

28 *Legitimationis effectus propriè quis ſit.*

Per legitimationem ſpurius in patriam tranſit poteſtatem.

30 *Diſpenſatus ſiquis ſit ad ſpiritualia,ut ad ordines ſacro,an dicatur legitimatus.*

Diſpēſare quoad ſpūalia,et legitimare quoad tpalia differunt.

31 *Relictū factū filio ſpurio,ſi ingrediat̄ monaſterū, qūo ualeat.*

32 *Filio ſpurio multis modis ualidè relinqui poteſt.*

33 *Spurij qui per oblationem curiæ, et per ingreſſum religionis legitimantur.*

35 *Diſpēſationes,quib.ſpurij,et inceſtuoſi ad ſpūalia,et dignitates eccleſiaſticas habilitantur,ſunt ſtricti iuris,& odioſæ.*

36 *Et in illis non ſit extenſio de uno caſu ad aliū penitus diuerſum etiam ex maioritate rationis num.37.*

38 *Secus ſi in diſpenſatione eſſet expreſſa ratio,quæ militaret in caſu,ad quem extenſio fieret.*

39 *Habilitatus à papa quando quoad ſpiritualia,& temporalia, & quando ſolum quoad ſpiritualia cenſeatur habilitatus.*

40 *Legitimatio,& diſpenſatio differunt.*

41 *Legitimati,ſeu diſpenſati quoad ordines ſacros,& ſpiritualia quòd non ſint legitimati,& diſpenſati quoad ſucceſsiones parentum,eſt uerior opinio.*

42 *Doctori excellenti creditur de conſuetudine loci.*

43 *Legitimatio,ſeu diſpenſatio quoad parentum ſucceſſiones nō valet ſine clauſula non obſtante aliqua lege.*

44 *Hæreditas tota filio capaci inſtituto accreſcit,quando pro parte ſpurius,& pro parte alius filius capax fuit à parentibus hæres inſtitutus.*

45 *Relictum à patre filio ſuo ſpurio,qui ex ipſo patre in eminenti dignitate cōſtituto,et ex vili fœmina ſit natus,quib.acquirat̄.*

46 *Filij ſacerdotum poſt ſacerdotium nati ad ſucceſſionem parentum non admittuntur.*

47 *Nepos legitimatus ex filio ſpurio etiam uiuente nō poteſt ab auo ſine cauſa præteriri,aliàs teſtamentum nullum diceretur,& nu.49.Contra nu.52.vſq; ad nu. 55.*

48 *Nepos natus,uel naſciturus,data incapacitate filij,eſt ab auo inſtituendus.*

50 *Auia nepotem legitimatum ex filio ſpurio ualidè nō inſtituit maximè alia legitima ſobole extante;& tunc idem eſt etiam in auo nu.51.*

53 *Nepos ex ſpurio quando ab auo,vel ab auia poteſt hæres inſtitui,& quando non.*

54 *Nepos præteritus quando aui teſtamentum rumpat.*

56 *Taciturnitas longi temporis,fraternitatis concurſus, dati,& accepti ratio ſæpius inuicē reddita iurium,de quib.nulla unquam inter ſe fuit mentio facta,remiſſionem inducunt.*

EPITOME.

FIlius ſpurius natus ex Archiepiſcopo ,ſeu alio uiro in eminenti dignitate conſtituto,& humili muliere hæres a matre ualidè non inſtituitur,ēt ſi factus eſſet epiſcopus, & ꝓpea hæreditatem illam nondū aditam,cuius ipſe eſt incapax, non tranſmittit:Sed ea alteri cohæredi capaci accreſcit.

Diſpenſatus,ſeu habilitatus per Papam in forma latiſſima ad dignitates eccleſiaſticas,epiſcopales.& alia beneficia eccleſiaſtica non dicitur habilitatus,& legitimatus ad temporalia, et ſucceſſiones legitimas,& teſtamentarias paternas, & maternas,quamuis epiſcopus eſſet factus.

Nepos legitimatus ex ſpurio,qui natus ſit ex patre in eminenti dignitate conſtituto,& uili muliere,ab auia ualidè, & rectè in ſuo teſtamento præteritur.

CASVS CONSILII.

CAtherina mulier vidua ex humili genere orta amplum habens patrimonium diu cum quodā Archiepiſcopo cohabitauit, & ex eo duos filios maſculos peperit, Ioannem uidelicet,& Philonem,qui Ioannes ad petitionem Archiepiſcopi patris ſui fuit ab habente poteſtatem in ampliſſima forma legitimatus,& præcipuè ut patri, matrique ex teſtamento & ab inteſtato uniuerſaliter ſuccedere poſſet;Philos autem cum à Papa diſpenſationem conſequendi,& retinendi beneficia, & dignitates eccleſiaſticas etiam apiſcopales obtinuiſſet,fuit in epiſcopum electus , filiumque habuit, quem in pleniori forma,adhuc uiuente dicta Domina Catherina ab habente poteſtatem legitimari impetrauit.Poſt quæ Catherina mater prædictorum ſuum ultimum condidit teſtamentū, in quo dictos Comitem Ioannem,& D.Philonem epiſcopum

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

pum ſuos filios ſibi hæredes uniuerſaliter inſtituit.
ipſaq; naturaliter mortua comes Ioannes hæredi-
tatem maternam adiuit, oĩumque bonorum poſ-
ſeſſionem adeptus fuit,& illa per decem,& uiginti
annos,& ultra tanquam hæres ſolus pacificè,& quie
tè poſſedit,ſciente,& non contradicente, imò pa-
tiente d.D.Philone epiſcopo,qui ēt cum ſæpius cō
putum dati,& recepti hinc inde cum d.comite Io-
anne fecerit, nihil de hæreditate, & bonis matris
dixit,nec aliquam fecit mentionem.Deceſſit dein-
de D.Philos teſtatus,ſuperſtite Conſtantio filio ſuo
vt ſup.legitimato,quem, & comitem Ioannē eius
fratrem ſibi hæredes æqualiter inſtituit;Conſtãtius
uirtute huius inſtitutionis paternæ prætendit con-
ſequi nedum bona, quę aliunde eṗus eius genitor
acquiſiuit, ſed ēt quartam partem bonorum auię
paternę,quę,vt iam dictum fuit, pro dimidia Do.
Philonem epiſcopū eius filium hęredem inſtitue-
rat.Ex aduerſo comes Ioãnes natura patruus d. Cō
ſtantij prętendit ſe hęredem eſſe inſolidum Cathe
rinę matris ſuę, ipſumq; Conſtãtium nullo iure ad
bona Catherinę eius auię pro aliqua parte eſſe ad-
mittendum.Ex qua facti ſerie plures oriuntur diffi-
cultates,prima eſt,an Philos Epiſcopus Aſculanus
hęres pro parte à matre inſtitutus hæreditatis ma-
ternæ ex teſtamento capax fuerit, maximè ex eo,
quod ipſe fuit epiſcopus,& conſequenter an hære
ditatem maternam non aditam ad Conſtantium
filiū ſuum tranſmiſerit ſaltem ex beneficio l.unicæ
C.de his qui ante aper.tab.Secunda difficultas eſt,
dato, quod epiſcopalis qualitas non fecerit ipſum
capacem,utrū ex diſpenſatione apoſtolica ſibi cō-
ceſſa,qua habilitatus fuit ad dignitates eccleſiaſti-
cas,ad epiſcopales,& ad alia beneficia eccleſiaſtica
in forma latiſſima,dicatur etiam habilitatus, & le
gitimatus etiam ad temporalia, & ad ſucceſſio-
nes legitimas, & teſtamentarias paternas, ac ma-
ternas. Tertia eſt, præſuppoſita totali inhabi-
litate dicti epiſcopi, an portio hæreditatis.in qua
ipſe fuerat à matre inſtitutus,accreuerit comiti Io
anni cohæredi inſtituto.Quarta eſt,præſuppoſita di
cta omnimoda incapacitate,utrum Cōſtantius ne-
pos d.D.Catherinæ teſtatricis,qui,illa adhuc uiuen
te,legitimatus fuit,vt iam dictum eſt,tanquàm ſine
cã ab auia pręteritus poſſit dicere teſtm̃ nullum, &
rem ad cãm inteſtati reducere, & conſequenter
poſſit ſimul cum comite Ioanne eius patruo æqua
liter ad ſucceſſionem d.D.Catherinæ admitti.

CONSILIVM CLXIII.

PRimam ex propoſitis in prænarrata facti ſe
rie difficultatib.capiendo, videtur dicen-
1 dum,ꝙ † præfatus Do. Philos eṗus matri
ſuæ non ſolum ex teſtamento, ſed ēt ab inteſtato
ſuccedere potuerit,ex quo dicta mater non erat de
illuſtri familia,ſed potius,vt præſupponitur, de hu-
mili genere nata per tex.in l.ſi qua illuſtris. C. ad ſe-
natuſ.orificia.cum gl.§.nouiſſimè cum gl.inſt.eod.
tit.§.uulgo inſt.de ſucceſſ.cogna.& arg.l. ſi ſpurius
2 ff.unde cogn. ¶ Secundo † quis dictus eṗus fuerit
ex inceſtuoſo,& nefario,ſeu adulterino,atq; accu-
ſabili coitu procreatus,& ſic talis,qui ēt matri non
illuſtri aliàs ſuccedere non ualeret, vt in auth. licet
C.de naturalib.libe.auth.ex complexu,& in corpo
re,unde ſumitur C.de inceſt.nup. c. per uenerabilē
extra qui filij ſint legi.in fi.& hr̃ per gl.in d.l.ſi qua il
3 luſtris,tñ † ex quo tpe teſtamenti, & mortis matris
ſuæ erat eṗus Aſculanus,dicendum vr̃,ꝙ rõne eṗa
lis dignitatis ſucceſſionis,& relicti nedum materni,
ſed ēt paterni,ꝙ eſt plus,capax factus fuerit, argu.
not.in d.l.ſi qua illuſtris,iunctis ijs, quæ uoluit Gul.
de Cuneo,quem refert,& ſequitur Bal.in l.1.in lect
1.col.3.uerſi.iuxta hoc quæro C.de ſacroſan. eccle-
ſijs,& ſequitur Alex.conſi.35.ſuper contentis num.
4 14.lib.3.qui uolunt,† ꝙ ſi pater filio ſuo ſpurio, uel
aliter incapaci,qui religionem fuerat ingreſſus, ali
quid reliquerit,ſeu illum hæredem inſtituerit, ua-
leat legatum,ſeu hæredis inſtitutio,nam per ingreſ
ſum religionis ille cenſetur legitimatus, factuſque
habilis,& capax,& ab eo omnis humana macula,
iuriſq; infamia cenſetur remota,vt in auth.de mo-
5 na.in princ.† ac uita monachalis ingredientem à
ſeruitutis iugo liberat in d auth.de mon.§.hic aũt,
nec non à patria ptãte Arch.in c.non dicatis 12.q.j.
Bal.in l.Deo nobis §.hoc ēt C.de epiſcopis,& cleri-
cis,& per religionis ingreſſum quælibet ingratitu-
dinis cã aduerſus patrem ſuum commiſſa purga-
tur,gl.Bart.Bal.& cæteri in d.l.Deo nobis, c.fi.19.q.
ult.oĩsq; irregularitas tollit c. 1. 56.diſt.ſi ergo rõne
monachatus ſpurius legitimari dicitur quoad effe
ctum, vt patri ex teſtamento ſuccedere poſſit, ſe-
quitur,ꝙ magis dicetur legitimari quoad effectū,
vt matri ſuæ ualeat ſuccedere, cum ſpurius faci-
lius,atq; magis matri,quam patri ſuccedat, vt hr̃ in
d.l.ſi qua illuſtris cum ſim.Sed & magis hoc dicen-
dum uidetur in ſpuriis, qui ex diſpenſatione facti
6 ſunt epiſcopi,† cum ipſi ſimiliter à ſeruitute, & do
minica, nec non patria ptãte liberentur propter
præeminētiam dignitatis epiſcopalis,vt in d. c.per
uenerabilem,in auth.epiſcopalis,& in auth. ſed epi
7 ſcopalis C.de epiſcopis,& cler.† pareſque ſint apo-
ſtolico quoad ordinem,& conſecrationem, quam
uis minores ſint quoad adminiſtrationem c.in no-
8 uo,& ibi gl.not.21.diſt.item † epiſcopi maiori au-
ctoritate,& dignitate refulgent, quam monachi d.
c.in nouo,& c.cleros 21.diſt. iuncto c. duo ſunt 12.
9 q.1.& † monachus factus epiſcopus fit de filio pa-
ter,& a iugo regulæ,atque monaſticæ profeſſionis
10 liberatur d.c.unico,ubi glo.18.q.1. ¶ Præterea † ad
epiſcopatum quis promoueri non põt,niſi ex legi-
timo matrimonio ſit natus, uel ſaltem a papa legi-
timatus,diſpenſando ſuper radice matrimonij, ut
habetur in c.cum in cunctis, iuncto c.innotuit de
11 elect.Si † igitur ſpurius,cum quo fuit diſpenſatum,
vt poſſit ad epiſcopatum promoueri,cenſetur legi-
timatus quoad ſpiritualia,cęteraſque dignitates ec
cleſiaſticas,ad tradita per Abb.ibi in 3.notab.a for-
tiori igitur debet dici diſpenſatus, & legitimatus
quoad temporalia, qualia ſunt ſucceſſiones hære-
ditariæ d.c.per uenerabilem extra qui fil. ſint legit.
c.cui licet,quod plus eſt, ca. plus de regulis iuris in
6.cum ſpiritualia ſint longe maiora, quam tempo-
ralia c.nouit de iud.c.ſolite de maior.& obed. & c.
duo ſunt 96.diſt.Et ex pręd̄ictis infertur,ꝙ ſi pręfa-
tus Reuerendus epiſcopus Aſculanus potuit ma-
tri ſuę Catherinę ex teſtamento, & ab inteſtato
ſuccedere,ſicut ſi natus fuiſſet legitimus d. l.ſi qua
illuſtris cum aliis iam allegatis, ſequitur, quòd li-
cet ipſe deceſſerit hęreditate non adita, illam ta-
men tranſmittere potuit ad Conſtantium filium
capacem, & legitimatum l. unica C. de his, qui
ante apertas tabulas,l.unica §. in nouiſſimo C. de
caduc.tollend. ¶ Nec refragatur, quòd ipſe domi-
nus epiſcopus ſuperuixeris annos uigintiquinque
poſtquam hęres fuit a matre inſtitutus, & poſt
matris ſuæ mortem non appareat, ipſum illius hę-
reditatem unquam adiuiſſe, nec aliquem actum
hęreditarium feciſſe, quoniam hoc nec ſibi, nec
Conſtantio eius filio debet obeſſe, quin hęre-
ditas materna fuerit in dictum Conſtantium
12 tranſmiſſa, cum † ius adeundi duret per tri-

ginta annos à die mortis defuncti, de cuius hæredi-
tate agitur l.licet, & ibi Bart. & alij C.de iure delibe.
13 Quinimò † ex quo dñs epus fuit à matre hæres inſti
tutus, non ſolū infra triginta annos ex teſtō potuit
adire, ut ſupra, verū ēt illis elapſis infra alios trigin-
ta annos potuiſſet ab inteſtato adire, ceſſante cā te
ſtati, vt ſignanter uoluit Bal.ibiq; Alex. & alij in d. l.
licet. ¶ Augetur difficultas ad fauorē Cōſtantij, &
vr̄, ꝙ licet epus Aſculanus pater Conſtantij fuerit
incapax bonorū, & hæreditatis maternę, propterea
quia ex coitu reprobato, & adulterino fuerit natus,
tñ D.Conſtantius capax fuit bonorum, & hæredita
tis auiæ paternæ, ex quo fuit ſolenniter legitimatus
per illud, ꝙ uoluit gl. q̄ ſcribentes ſequunt̄ in l.fi. C.
de nat.lib. ¶ Sed tñ, his oībus non aduerſantibus, ꝯ-
riam ſnīam de iure ueriorem eſſe arbitror, ꝙ prædi
ctus Reuerendiſsimus epus Aſculanus à matre in-
ſtitutus non potuit matri ex teſtō, nec ab inteſtato
14 ſuccedere, quia † ex quo is natus fuit ex Archiepi-
ſcopo Rauennati, & ex uidua, fuit adulterinus, &
inceſtuoſus filius, ut uoluit gl.cōiter recepta, & ibi
Abb.in c.per uenerabilem in uer. adulterinis extra
15 qui filij ſint legitimi. Et † inquit Abb.in d.c.innotuit
col.vlt.uerſi. filij aūt de elect. ꝙ filij presbyterorum
in aliquo patri nō ſuccedunt, quia propriè ſunt ſpu
16 rij adulterini, hoc eſt ex adulterio nati, qm̄ † presby-
teri, & epi dñr matrimonium cum eccleſia ꝯxiſſe
c.quanto, ca.cum inter de tranſlatio. epiſcopi cum
alijs, unde rem carnalē habendo ēt cum ſoluta dñr
non ſimplicem fornicationem, ſed adulterium cō-
mittere, ut ibi: Filij ergo nati ex tali coitu reproba-
to dñr adulterini, & non poſſunt ēt matri ſuccede-
re, ut uoluit gl. & ibi Guliel.de Cun. & alij magis cōi
17 ter in d.l.ſi qua illuſtris: † inquit ēt Bal.in l.2.poſt gl.
& ibi Bar.C.de epiſc. & clericis, ꝙ filij clericorum in
ſacris dñr inceſtuoſi, & adulterini tanquam nati ex
ſponſo eccleſiæ: Et q̄uis aliqui contrarium tenue-
rint, ut refert Bal.in l.ſi quis inceſti C.de inceſt.nupt.
tñ in qōnē facti contrariū conſultum, & obtentum
fuiſſe atteſtatur Bal.in d.l.2. Et hanc opinionem tan
quam ueriorem ſequuti ſunt doctores magis cōi-
ter Bart. & ibi, & in l.fi.poſt princ.ff.de his, quibus, vt
indignis, & ibi Alex.in apoſt.Bar.in pluribus conſi-
lijs ſuis gl.in §.fi.in auth.quibus modis nat. effic.ſui
in uer.participium, & eſt gl. in uer. adulterinis in d.
c.per venerabilem, ibiq; Abb.qui fil.ſint legitimi, &
18 & arg.c.fin.27.diſt. & † nō ſolum ſpurij, & inceſtuo
ſi ſunt, ſed ēt ſacrilegii c. de his, ibiq; Archid.28.di-
ſtin. & præcipuè qñ ex epo, ſeu presbytero, & ex cō-
cubina ēt in domo retenta aliquis natus eſſet, quia
diceretur natus ex coitu reprobato, atq; damnabi-
19 li, † cum habere concubinā clericis ſit à iure prohi
bitum per totum titulum extra de cohab.cleric. &
mul. Abb.in d.c.innotuit, & in d.c.per venerabilem
Bar.in d.l.fi.ff.de his, quibus, ut indign. & in l. in con
cubinatu ff.de concubi. Filij igitur nati ex epo, uel
archiepiſcopo aut ſunt adulterini, aut inceſtuoſi,
quia nati dñr ex coitu reprobato, & accuſabili, ſeu
punibili per totum 81.diſt. Quare ex p̄dictis infert̄,
ꝙ matri ſuæ ſuccedere non poſſunt, gl.in d. l. ſi qua
illuſtris, & in d.§.nouiſſimè cum alijs ſup.alleg. quo
fit, ut ipſi hæreditatē maternā ad filios ſuos ſiue le-
gitimos, & naturales, ſiue aliter per ſe capaces, puta
20 per legitimationē tranſmittere nequeant, † qm̄ hæ-
reditas nō adita pōt ad deſcendentes tranſmitti d.
l.vnica C.de his, qui ante aper.tabu. & d.l.unica §.in
nouiſſimo C.de cad.toll. qñ hæreditas parentib.ſuis
potuit dici delata, ut in dictis iuribus l.ventre cū ibi
not.per Bar.ff.de acq.hær. At filijs, & deſcendentib.
adulterinis, ſiue inceſtuoſis, aut ſpurijs natis ēx coi
tu damnato, & à iure reprobato hæreditas parentū
ſuorū à iure non pōt dici delata, ex quo ab illis adi-
ri non pōt l.delata ff.de verb.ſign. Bal.in l.potuit q.7.
C.de iure delibe. item ex quo non poſſunt dici filij,
nec ſic noīari, ut iā dixi per tex. & ibi gl.in ver.adul-
terinis in d.c.per venerabilem, & declaraui in ca. in
p̄ſentia nu.232.extra de proba. ergo ſequitur, ꝙ illā
ad alios poſſe trāſmittere nullo modo dici poſſunt:
Et propterea in caſu occurrenti prętatus Reueren
diſſimus epus Aſculanus non potuit maternam hæ
reditatē ad D.Conſtantium filiū ſuū tranſmittere.
21 ¶ Suadent̄ præmiſſa uera eſſe, † nam is, qui ex coitu
inceſtuoſo, reprobato, & punibili filios procreauit
ſiue maſculus ſit, ſiue fœmina, nō habet facultatē te
ſtandi, & de bonis ſuis diſponendi, niſi in certas per
ſonas, hoc eſt in illas, q̄ de iure poſſent ei ab inteſta-
to ſuccedere, & nō in alias l.ſi quis inceſti C. de in-
ceſt.nup. Sed nati ex archiepiſcopo, & muliere ui-
dua, aut uirgine ſunt inceſtuoſi, nefarij, uel adulteri
ni, & nati ex coitu reprobato, & punibili, vt ſup. &
per totū 81.diſt. & extra de cohab.cleri. & mul. per
ſcriben.in d.l.ſi qua illuſtris cū alijs iā allegatis, ergo
illorū parentes ſiue maſculi, ſiue fœminę tales filios
vti indignos nec hæredes inſtituere, nec illis aliter
relinquere poſſunt; Et ꝯñr præfatus epus natus ex ar
chiepiſcopo, & vidua tanq̄ natus ex coitu reproba
to, & punibili, & tanq̄ indignus non potuit à matre
ſua hæres inſtitui, & inſtitutio de eo facta nulla fuit,
& hr̄ perinde ac ſi facta non fuiſſet: Et ideò comiti
Ioāni cohęredi capaci tota hæreditas accreuit, ſeu
melius loquendo per ius nō decreſcendi fuit acqui
ſita l.2.cum glo.in ver.conditionē C.de hære.inſtit.
Bar.in l.fi.ff.de his, quib.vt indig.col.2.ver.q̄ro, & re
22 uoco, & in l.hæreditas C.eo.ti. ¶ Vltimo † is, qui na
tus eſt ex ſacerdote, ſeu ex alio in eminenti dignita
te ꝯſtituto, qualis eſt dignitas eccleſiaſtica, & archie
piſcopalis, uel epalis, iuxta tex.in d.c.cleros, & in ca.
in nouo 21.diſt. nec nō ex muliere ꝯcubinaria cēſet̄
ſpurius, & incapax tàm ſucceſſionis paternæ, q̄ ma-
ternæ, & eius parentes nihil poſſunt ei relinquere,
imò quicquid relictū illi fuerit, acquirit̄ fratri capa
ci, ut eſt tex.in l.1.ibiq; Bal. & alij ſcriben.C.de natu.
lib. Ex his igit̄ id, in quo dictus epus fuit à matre in
ſtitutus, dēt dici acquiſitū comiti Ioanni, & non D.
Conſtantio, qui non eſt de cōprehenſis in d.l.1. & in
d.l.ſi quis inceſti. Nec p̄dictis aduerſantur illa, q̄ ſu-
pra fuerunt in oppoſitum deducta, & in primis tex.
in d.l.ſi qua illuſtris, ubi vr̄ caſus, & in d.§.nouiſſimè
cum ſimil. Qm̄ his iuribus rñdetur illa procedere,
23 † qñ ex matre humilis generis natus eſſet ſpurius ex
coitu non accuſabili, neq; punibili, ſecus ſi ex coi-
tu reprobato, atq; damnabili, quia tunc talis ſpurius
nec patri, nec matri ex teſtō, uel ab inteſtato ſucce-
dere pōt, ut uoluit gl.in d.l.ſi qua illuſtris, in d. §.no-
uiſſimè, & in d.§.fi.in auth.quib.mod.nat.effi. ſui in
uer.participiū, quas glo.cōiter in d. l.ſi qua illuſtris
receperunt: Sed epus prædictus natus fuit ex archie
piſcopo, eiuſq; ꝯcubina humiliter nata, & ſic ex coi
tu reprobato, atq; punibili, vt iā ſæpe dictum eſt, er-
go matri ſuæ nec ex teſtō, nec ab inteſtato ſuccede
re potuit, & ꝯñr inſtitutio ab ipſa de illo facta nul-
lius fuit in momenti d.l.1.C.de natur.lib. ¶ Nō ob-
ſtat ſm̄, ꝙ D. Philos poſtea factus epus cenſetur fa-
ctus legitimus, & habilis ad ſuccedēdum matri ēt,
quod fuerit natus ex coitu reprobato, & damnabi
li, quia ob dignitatem epiſcopalem ſuperuenientē
dr̄ legitimatus, ſicut dicit̄ de monacho per ingreſ-
ſum religionis, ut ſupra, & ſicut etiam ſpurius per
oblationem curiæ dicitur legitimari, ut in l.ſi quis,
& l.communium C.de natur. lib. ¶ Quoniam huic
rationi

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

rõni põt reſponderi primo,poſito, ſed non conceſ
ſo,ꝙ ep̃alis dignitas fortè aliàs eſſet per ſe apta face
re ſpurium legitimatum , & ſic capacem hæredita-
24 tis paternæ,† tñ qñ ſpurius natus eſſet ex humili mu
liere,uel ex concubina,& ex uiro in eminẽti digni
tate conſtituto,puta ex archiepiſcopo,vt in occur
renti caſu,tunc nullo mõ nec per oblationem cu-
riæ,imò nec per ſimplex reſcriptum principis legi-
timari põt d.l.1.C.de nat.libe.ubi caſus, ergo nec ꝑ
ſuperuenientem dignitatem ep̃alem , in primis ꝗa
hoc iure cautum non reperitur,ꝙ hic ſit unus mo
25 dus legitimãdi ſpurios,† ac ẽt ꝗa tex.in d.l.1.in ſpu-
rijs natis ex hmõi coitu reprobato , vc3 ex uiro in
eminenti dignitate conſtituto , & ex ſua concubi-
na,ſeu ex uili muliere excludit oẽm modũ , ꝑ quẽ
ſpurij legitimari ſolẽt,ẽt ſi legitimatio fieret ꝑ ſim
plex reſcriptũ principis,qui modus eſt fortior, atq;
potẽtior quolibet alio §.fin.in iuncta gl.ibi in auth.
26 quib.mod.naturales efficiantur ſui. † Quòd aũt di-
gnitas archiepiſcopalis dicatur eminens dignitas,
imò eminentiſſima inter alias dignitates eccleſia-
ſticas,& ꝯñr magis inter ſeculares,eſt tex.in d. c.cle
ros.& in d.c.in nouo cum multis alijs. Secundo re-
27 ſpondeo,ꝙ † multi ſunt modi , quib.naturales , &
ſpurij poſſunt legitimari , de quib.hr̃ per totum C.
de natur.libe.per totum in auth. quib. mod.natur.
effic.ſui,& per ſcribentes præcipuè D. Præpoſitum
in d.c.per uenerabilem col.12.cum duab. ſequenti-
bus,qui duodecim modis legitimandi cumulat, in
ter quos modus hic legitimandi per promotionẽ
ad ep̃atum non connumeraƭ , nulloq; iure hoc ca-
uetur:unde dicere poſſumus,ꝙ non dixit lex,ſeu ca
non,nec nos debemus dicere l.ait prætor §. non di
xit prætor.ff.de acq.hæred. Præterea & ſi per ep̃atũ
quis a patria ptãte liberetur d.auth.ſed ep̃alis C. de
ep̃is,& cler.non tñ ſequitur , ꝙ per hmõi dignitatẽ
ep̃alẽ ſpurius legitimetur ad tꝑalia, hoc eſt ad ſuc-
ceſſiones hæreditarias,aliaq; hmõi.alioquin ſeque-
retur,ꝙ oĩs dignitas,per quam quis de iure a patria
ptãte liberararetur,qualis eſt conſulatus, præfectu-
ra prætoria,& urbicaria,magiſterium militare , &
patritiatus,de quib.in auth.conſtõ de dignitatibus,
ſpurium ẽt a macula ſpurietatis liberaret, & de ſpu
rio legitimatus efficeretur,ꝙ eſſet abſurdum dictu
cum nullibi hoc cautum reperiatur. Rurſus quoq;
ſi ep̃alis dignitas,quæ a patria ptãte liberat,dicereƭ
facere,ꝙ ſpurius efficeretur legitimatus, ſequereƭ,
ꝙ ille operaretur ꝯ̃rios effectus , vc3 quis per eam a
patria ptãte liberaretur , & per eandem quis patriæ
ptãti ſubijceretur,cum per legitimationem ſpurius
qui eſt ſui iuris,in ptãtem patris legitimantis tran-
28 ſeat,quia † effectus legitimationis propriè eſt,vt ꝗs
ad iura primæuæ naturæ reintegretur,vt habeatur,
ac ſi legitimè natus fuiſſet,vt in auth. quib. modis
nat.effic.ſui,& per D.Præpoſi.in d.c. per uenerabilẽ
col.15.Sed ſi legitimè natus eſſet, in patria fuiſſet
ptãte conſtitutus,ergo & per legitimationem ſpu-
rius in patriam tranſit ptãtem,ꝙ expreſsè probatur
in auth.quib.mod.nat.effic.legi.§.ſi quis ergo , & in
auth.quib.mod.nat.effi.ſui cum alijs.¶ Nec his ob-
ſtare vr̃ id,ꝙ dr̃ de monachatu,ꝙ per ingreſſum re
ligionis quis legitimetur quoad effectum, vt ſit ca-
pax ẽt relicti paterni , vt not uoluit Guliel. de Cun.
& Bal.in l.1.col.3.uerſi.iuxta hoc quæro C.de ſacro
ſanct.eccl.quos alij doct.paſſim allegant , ꝙ per in-
greſſum religionis iux.tex.in auth.ingreſſi C.de ſa-
croſan.eccl.ſpurij dicantur legitimari,ſicut ꝑ obla
tionem curiæ ad tex.in d.auth.quib.mod. nat. effic.
ſui,& vr̃ de hoc eſſe tex.in c.1.de fil. presbyt. Qm̃ ꝑ
29 reſponſione eſt aduertendum , † ꝙ licet Guliel. de
Cun.hoc dixerit,& Bal.referat,tñ ipſi nihil allegãt,
& ſine lege loquuntur,quia nulla lege probatur , ꝙ
ingreſſus monaſterij ſit ad inſtar oblationis curiæ,
& eoſdem effectus operetur,erubeſcimus aũt,cum
ſine lege loquimur l.illam C. de collat. ¶ Nec ob-
ſtat d.c.1.de fil presby.quia ille tex.benè probat , ꝙ
cum ſpurio monaſterium ingreſſo dicatur diſpen-
ſatum a iure,ꝙ poſſit ꝓmoueri ad ordines ſacros,
30 ſed non ad alia.Præterea † non ſequitur, eſt diſpen-
ſatus ad ſpiritualia,vt ad ordines ſacros,ergo eſt le-
gitimatus,hæc enim ſunt diuerſa,diſpenſatio , ſeu
diſpenſare quoad ſpiritualia,& legitimatio ſpurij,
ſeu legitimare quoad tꝑalia,Abb.& alij in d. c. per
uenerabilem,& latius infra ſuo loco dicetur. Fate-
31 or tñ † relictum factum ſpurio filio , ſi ingrediatur
monaſterium,ualere tanquam factum ad pias cãs,
qm̃ cẽſetur factum monaſterio,ſi ſpurius monaſte-
rium ingrediatur,& ſequuto ingreſſu,illico mona-
ſterio dicetur acquiſitum auth.ingreſſi C. de ſacro
ſan.eccl.Præterea non ſequitur,ſpurio põt relinqui
ſub conditione,ſi ingrediatur monaſterium , ergo
ingrediendo dr̃ legitimari,ſicut illi, qui curiæ offe
32 runtur,qm̃ † multis alijs modis ẽt filio ſpurio uali-
dè relinqui põt,vt colligitur ex ijs , quæ uoluit Bal.
in l.eam,ꝗ̃ C.de fideic.& latè Bar.& Alex.in l.fi.ff.de
his,quib.vt indig.in l.quod conditione ff. de dona.
cauſ.mort.& in l.Gallus §.quid ſi is ff.de libe. & po
ſthu.Et tñ illis caſib.ſpurius non legitimatur , quia
ex diuerſis non infertur l.inter ſtipulantem §. ſacrã
uerſi.ſed hæc diſſimilia ff.de uerbo.obl. ¶ Vlterius
33 † ſpurij nati ex coitu reprobato,damnabili , atque
punibili ſicut nõ legitimantur per oblationem cu-
riæ,ſed ſolum naturales,& nati ex coitu non dam-
nabili,vt in auth.quib.mod.nat.effi.ſui,ubi tex.ſolũ
de naturalib.loquitur,& hr̃ in l.3.&in l.qm̃ C.de na
tur.lib.ita ſi ingreſſus monaſterij eſt ad inſtar obla-
tionis curiæ,& per illum ſpurij legitimantur, ſicut
per oblationem curiæ,vt dicunt Guliel. de Cun.&
Bal.in d.l.1.C.de ſacroſan.eccl.ſolum naturales , &
non nati ex coitu damnabili per ingreſſum religio
nis legitimari poſſunt , & hoc mõ debet declarari
d.Guliel.& Bal.de quo ſupra , alioquin bona nõ eſ-
ſet ſimilitudo , ꝗ̃ faciunt de ingreſſu religionis ad
oblationem curię.Et licet Gul.& Bal.loquantur de
ſpurio,cui à patre fuit relictum, ſi monaſterium in-
greſſus fuerit,tñ eorum dictum non debet intelligi
de quolibet ſpurio,& ſic ẽt de nato ex coitu repro
bato,& damnabili,ſeu punibili,quia talis per obla
tionem curiæ non legitimaƭ, vt ſup. ſed de ſpurio
nato ex coitu non damnabili , qui de iure põt ma-
tri ſuccedere,nã talis ẽt dr̃ ſpurius,vt in d.l. ſi qua il
luſtris,& in d.§.nouiſſimè cum alijs. Non eſt igiƭ in
caſu nr̃o arguendum ex d.Bal.& Gul.in d.l.1.ad ca-
ſum nr̃m,vtrum ex ꝓmotione ad ep̃atum ſpurius
natus ex archiepiſcopo,eiuſq; ꝯcubina , uel ex alia
muliere,quorum coitus eſt reprobatus , atq; dam-
nabilis,dicatur legitimari , ſicut legitimaƭ ſpurius
ſimpliciter ꝑ ingreſſum religionis : Et hæc ſunt de
mente Bertach.in tract.de ep̃o q.46. & Caccialupi
in d.l.ſi qua illuſtris col.15.nu.36. Et ſic ex prædictis
ceſſare vr̃ ſ̃m motiuum,ꝙ erat in eo fundatum , ꝙ
D.Philos fuerit legitimatus,& factus capax ſucceſ-
ſionis paternæ,& maternæ ex eo,ꝙ ad ep̃atum fue
rit promotus. Tertio motiuo ſupra in oppoſitum
principaliter deducto,per ꝙ inferri uidebatur,Do.
Philonem epiſcopum Aſculanum tempore teſta-
menti,& mortis matris ſuæ fuiſſe legitimatum , &
ſic capacem hæreditatis paternæ, quia prius fuerat
cum eo a Papa diſpenſatum,vt non obſtante nata-
lium defectu poſſet ad epiſcopatum,& ad oẽs alias

dignitates, & beneficia apoſtolica promoueri, &
ꝑut in literis apoſtolicis plenius hr̃, ob q̃ diſpenſa-
tionem D.Philos epatum Aſculanum obtinuit, &
uti epus fuit conſecratus,& confirmatus,qua rõne
multo magis cenſeri debuit ẽt habilitatus,& legiti
matus ad tporalia, & ſic ad ſucceſſiones paternas,
& maternas non aliter,ac ſi natus fuiſſet legitimus,
& ex legitimo mr̃imonio,alioquin ad epatum ad-
mitti non potuiſſet.c.cum in cunctis,c.innotuit ex
tra de elect.q̃ ꝯñtiam ferè ad literã probare vr̃ text.
in d.c.per uenerabilem poſt princ. Reſponderi põt
34 primo,ꝙ † is,cum quo ſimpliciter per Papã diſpen
ſatum fuit,ſuper defectu natalium, vt non obſtãte,
quòd fuerit ſpurius, &natus ex coitu adulterino,ac
aliàs reprobato, atq; punibili,poſſit promoueri ad
epatum,aliasq; dignitates, & beneficia eccleſiaſti-
ca,non intelligitur fuiſſe ẽt diſpenſatus quoad tpa-
lia,& ꝯñr quoad ius ſuccedendi in bonis,& hæredi
tate parentum,quamuis hoc ultimũ minus eſſe di-
35 catur,arg.d.c.nouit,& d.c.ſolitè, qm̃ † diſpenſatio-
nes,quib.ſpurij, & inceſtuoſi ad ſpiritualia,&digni
tate eccleſiaſticas habilitant,ſũt ſtricti iuris,& odio
36 ſæ c.1.de fil.presbyter.in 6.& † iõ in illis non debet
fieri extenſio de uno caſu ad alium penitus diuer-
ſum d.c.1.& 2.de fil.presbyt.in 6.Præterea in diſpen
ſationib.alicui conceſſis ꝯ ius cõe in tm̃ prohibet,
& ceſſat extenſio de caſu expreſſo ad alium caſum
diuerſum,& ſeparatum,ex illa rõne, qa ſunt odio-
37 ſæ,ꝙ † non ſolum ex identitate,ſed ẽt ex maiorita
te rõnis fieri non poſſit,Fed.de Senis in cõſi.14.quẽ
refert,& approbat Abb.in c.at ſi clerici §. de adul-
terijs col.3.extra de iud.Old.in conſ.252.Io. And.in
c.quæ à iure de reg.iur.in 6.in mercurialib.Fel. latè
in c.mandato de ſimon.nu.3.& 4.& argu.l. ꝙ uerò ꝯ
38 ff.de legib.& c.in argm̃ de reg.iur.in 6.†Vbicunque
uerò in diſpenſatione eſſet expreſſa rõ, tunc fieret
extenſio de caſu ad alium caſum,in quo eadem rõ
militaret arg.not.per glo.in ca.1. de temp.ord. in 6.
in c.quamuis de elect.eo.li.& in cle.1. eod. tit.Abb.
in d.c.at ſi clerici §.de adulterijs, & ibi Aret. & Fel.
col.antepen.& idem Fel.latè in c. poſtulaſti col.13.
extra de reſcriptis. Vnde cum Papa diſpenſauerit
cum D.Philone ſpurio,vt poſſit eſſe capax ſpiritua-
lium,iſta diſpenſatio non põt trahi, vt cum illo di-
catur diſpenſatum ẽt quoad tpalia, & ſucceſſiones
hæreditarias patris,& matris, quia tpalia à ſpiritua-
39 lib.penitus differunt,vt ſup.† Et inquit Abb.referẽ-
do uerba Io.And.in d.c.per uenerabilem colu.4.in
prin.ꝙ aut Papa habilitando, ſeu legitimando ma-
trimonium, & prolem illegitimè natã utitur uer-
bo legitimationis,&tunc proles efficitur legitima
quoad utrunque forum,& ſic quoad ſpiritualia, &
tpalia,aut utitur uerbo diſpenſationis,&tunc quia
diſpenſatio eſt ſtricti iuris,illa ſolum referri debet
ad ea,in quib.fuit diſpenſatum,& non ad alia per d.
40 c.1.de fi.presbytero.in 6.† differunt enim inter ſe le
gitimatio,& diſpenſatio ad tradita plenè per ſcrib.
oẽs in d.c.per venerabilem,Fel.in d.c.poſtulaſti co-
lum.14.Soc.in l.Gallus §. & quid ſi tm̃ in fina. uerb.
ff.de libe.& poſth.Petr.de Anch.in conſ.252.& 228.
41 Soc.in conſi.243.li.2.col.4.Et † ſubdit Abb.in d. ca.
per uenerabilem in fi.d.4.col.ꝙ opinio illa, quæ ha-
bet,ꝙ legitimati, ſeu diſpenſati quoad ordines ſa-
cros,& ſpiritualia non ſint legitimati,ſeu diſpenſa-
ti quoad ſucceſſiones parentum unà cum alijs ca-
pacibus,eſt uerior de ſubtilitate iuris, magisq; pla-
cet ipſi Abbati in d.4.col.in fi.ubi inquit illã in pra-
ctica ſeruari uidiſſe,& iõ non eſt ab ea recedendũ,
quia conſuetudo eſt optima legum interpres cap.
cum dilectus extra de conſuetud.& in l. ſi de inter-
pretatione ff.de legibus,nam ſm Abbatem, vt iam
dixi,ſpiritualia,& tpalia ſunt diuerſi iuris,&diſpen
ſatio eſt odioſa, & non amplianda, ſed reſtringen-
da,vt non excedat proprios terminos d.c.1.& 2.Ac
de hmõi practica,& conſuetudine ſtandum eſt uer
42 bis Abb. quia † doctori excellenti, & eminentis
ſcientiæ creditur de conſuetudine loci Bar. in l.de
43 quibus ff. de legibus. ¶ Rurſus per † diſpenſatio-
nem ſuper defectu natalium conceſſam ſpurio na-
to ex patre in magna dignitate ꝯſtituto, & ex con-
cubina,uel alia muliere humili genere orta ſuper
ſpiritualibus,& beneficialibus, ac dignitatibus ec-
cleſiaſticis non põt quis dici legitimatus,ſeu habi-
litatus ad parentum ſucceſſiones, niſi in legitima-
tione,ſeu diſpenſatione facta a principe fuerit ap-
poſita clauſula,non obſtante aliqua lege, ſeu non
obſtante lege prima C. de natura. liberi. Quinim-
mo ſi princeps expreſsè talem ſpurium legitimaſ-
ſet etiam quoad parentum ſucceſſiones, legitima-
tio non ualeret ſine illa clauſula, vt eſt text.notab.
cum gl.ibique Bal.&alij in d.l.1.Sed D.Philos,cum
quo fuit ſimpliciter diſpenſatum ſuper ſpiritualib.
natus fuit ex coitu punibili,& odioſo, hoc eſt ex
archiepiſcopo, & concubina humili genere orta,
& non fuit diſpenſatione prædicta clauſula appoſi
ta,ergo non potuit quoad parẽtum ſucceſſionem
dici legitimatus. ¶ Nec his ꝯriatur tex.in d.ca.per
uenerabilem poſt principium, quia ſi rectè conſi-
deretur,non probat,ꝙ Papa,cum ſpurio diſpenſan
do ad ſpiritualia,& dignitates eccleſiaſticas ſimpli
citer,dicatur ẽt tacitè,& in conſequentiam diſpen
ſare quoad temporalia, & parẽntum ſucceſſiones,
ſed quia ibi dubitabatur,utrum Papa, qui ptãtem
habet diſpenſandi ubiq; cum illegitimè nato quo
ad ſpiritualia,& dignitate eccleſiaſticas ca.j.de fil.
presbyteror.in 6.ẽt in terris imperij,& ſic generali-
ter habeat ptãtem legitimandi,&diſpenſandi cum
ſpurio & illegitimè nato quoad temporalia, & ſuc
ceſſionem parentum, à maioritate rõnis arguitur
ibi,ꝙ ſic,ſed ex hoc non ſequitur,ꝙ diſpenſans ſim
pliciter quoad ſpiritualia tacitè cenſeatur ẽt quo-
ad temporalia diſpenſare, cum in diſpenſationib.
quæ ſunt odioſæ,& ſtricti iuris, non poſſit extenſio
fieri de caſu ad caſum, ẽt ſi maior rõ militaret in
caſu,ad quem fieret d.cap.1.&2.de fil.presbytero.in
6.cum alijs ſupra allegatis. ¶ Præterea dicebat In-
nocentius iuris utriuſq; lumen in d.c.per uenerabi
lem,quem Nicol.de Vbal.in trac.de ſucceſ. ab inte
ſta.charta 16.uerſi. ſecundã partem primi articuli,
pluresq; ab eo allegati ſequuti fuerunt, ꝙ papa in
d.c.poſt principium loquitur allegando, non aũt
decidendo,& ſi uerba illius tex. bene inſpiciantur,
Innoc.ueritatem dicit,&Abb.ẽt ibi ab hoc intelle
ctu non recedit:Et propterea deciſio huius dubij
non vr̃ poſſe ab illo text. ſumi. Quare ego ſequor
ſnĩam Abb.& ſequacium tenentium, ꝙ papa diſpẽ
ſando cum ſpurio nato ex coitu reprobato,&puni
bili quoad ſpiritualia ſimpliciter non dicaf quoad
tpalia diſpenſare, q̃uis fortè Papa haberet auctori-
tatem legitimandi vbiq; quoad tpalia,& ſucceſſio
nes,qñ hoc facere uellet.Et ex his prima, & ſecũda
difficultas principalis ſupra ꝓpoſita remanet reſo-
luta. ¶ Quoad tertiã hæſitationem,quæ habet,præ-
ſuppoſita in capacitate d.Reuerendiſſimi epi Aſcu
lani,utrum portio hæreditatis, in qua ipſe à matre
fuit hæres inſtitutus, accreuerit comiti Ioanni co-
hæredi in teſtõ matris, quamuis plura hinc inde di
ci poſſent tñ breuitati ſtudendo, quia ẽt in paucis
ueritas conſiſtit, concludo,ꝙ in hoc caſu portio
hæreditatis,in qua D.Philos epiſcopus fuit à matre
inſti-

inſtitutus, cum defecerit ꝑꝑ illius incapacitatē, ac-
creuit comiti Ioāni, ſeu illius portioni, ne teſtatrix
pro parte teſtata, & ꝓ parte inteſtata deceſſiſſe di-
ceretur, ꝙ quidem ius noſtrum nō patitur l. ius no
ſtrum ff.de reg.iur.& arg.l.hęredi, & l.ſi duo ſunt, l.
cum hęreditate ff.de acq.hęr.& l. unica cū ibi not.
44 C.qn̄ non pet.par.¶ Secundo †deciſio huius cōclu
ſionis colligitur ex l.2.cū gl.C.de hęr. inſt. ubi ſi pa-
ter, uel mater hęredem pro parte inſtituerit filium
ſpurium, & ꝓ parte aliū filium capacem, tota hęre-
ditas capaci accreſcit, vt ibi expreſsè per illū text.
inquit Pau.Caſt.& eſt de mente Bar.poſt Rich.ma-
lum.in l.hæreditas col.2. uer. pro iſta declaratione
ꝗro C.de his quib.vt indig.qui inquit, ꝙ qn̄ oīno in
capax hæres palàm inſtituitur, tota hęreditas apud
hęredem capacem remanet, & ita ſæpe conſuluit
Bar.vt ipſe aſſerit, & eius conſilia referuntur ibi in
appoſtil.hoc idē uoluit ipſe Bar.in l.fi.in fi.C. de na-
tur.li.& in l.fi.col.2.circa fi.ff. de his, ꝗb.vt indignis.
¶Tertio facit optimus, & ſingularis tex. in d.l.j.C.
45 de natur.li.qui probat,† ꝙ ſi parens filium ſuū ſpu-
rium hæredē inſtituerit, uel aliter inter uiuos, aut
in ultima uoluntate illi reliquerit, ſi talis ſpurius ex
patre in eminenti dignitate, ſeu ſacerdotio cōſtitu
to, & ex fœmina uili, ſeu illius concubina ſit natus,
relictū huic ſpurio non debeť ipſi, ſed fratri, uel ſo-
rori legitimis, & capacib.uel certis aliis perſonis ac
ceptare uolentib. de quib.in d.l.1.ergo in caſu, de
quo agiť, pars hęreditatis, in qua D.Philos epūs fuit
inſtitutus comiti Ioāni eius fratri capaci diceť ac
quiſita, cū D.Philos ſpurius fuerit, natus ex archie-
piſcopo, cuius dignitas maxima eſt, vt dixi ſup.&
ex eius cōcubina humili genere orta: Et ꝙ ille tex.
in prin.loquať de concubina, uoluit ibi Bal. & pro
bať ex eius principio, ꝙ loquiť, qn̄ talis ſpurius na-
tus fuiſſet ex ſacerdote, ſeu ſenatore, & ſeruili fęmi
na, uel concubina, vt ibi ꝑ Bal.inter quos de iure ci
46 uili mr̄imonium eſſe non pōt:†facit ēt id, ꝙ uoluit
Archid.poſt Laurentiū ꝑ illum tex.in c. cum mul-
te in fi.15.q.8.ꝙ filij ſacerdotis poſt ſacerdotiū nati
ad ſucceſſionem parentū non admittunť, ergo reli
ctum illis a patre, uel matre diceť non ſibi, ſed hære
dib.legitimis, & capacib.ab inteſtato ſuccedentib.
acquiſitum, & prius cohæredib.dictorum filiorum
incapacium, vt uoluit Bar.in d.l.hæreditas: Et cum
hoc dubium ex p̄miſſis uideať optime reſolutū, iō
ſuper eo ulterius non inſiſto. ¶ Vltimā aggredior
dubitationem, in qua tota uis p̄ſentis cōſultationis
vr̄ conſiſtere, an p̄ſuppoſita totali incapacitate d.
Reuer.epi Aſculani patris D.Conſtantij nunc agē-
tis, ipſe D.Conſtantius legitimatus, qui remoto ob
ſtaculo patris primū locū ſucceſſionis auitæ tene-
bat, ſi ab auia fuerit ſine iuſta cā in eius teſtō p̄teri-
tus, poſſit dicere teſtm̄ nullū, & cām teſtati ad cām
inteſtati reducere, ſimulq; cū comitè Ioanne eius
patruo ad hæreditatē D. Catherinæ auiæ maternæ
admitti, tanq̄ ꝑ legitimationē ad primæuū ius natu
ræ, & ꝯn̄r ad ſucceſſionem parentū fuerit reſtitutus,
47 ad tradita per Fed.in conſi.57.† Et hæc oīa uera eſ-
ſe, & procedere in caſu nr̄o uidereť dicendū, nā cū
D.Conſtantius uiuente auia fuerit in pleniori for-
ma legitimatus ab habente ptātē legitimandi, fue-
ritq; habilitatus ad ſucceſſionē parentum ſuorum
ex teſtō, & ab inteſtato tā ex latere matris, q̄ patris,
& aſcendentium, ſequitur, ꝙ data incapacitate pa-
tris ſui quoad hæreditatem d.D.Catherinæ, vt ſup.
fuit concluſum, ipſe D Conſtantius nepos, remoto
obſtaculo patris ſpurij, ad tradita ꝑ Bart.in l. Gallus
§.quid ſi is ff.de lib.& poſth.quoad partem hæredi-
tatis auiæ ſuæ tp̄e teſtamenti, & mortis illius primū
locum ſucceſſionis obtinuit per Bart.in d.§.quid ſi
is:quo fit, vt ab auia uel inſtitui, uel ex cā p̄teriri, vel
exhæredari debuerit, arg.§. aliud quoq; capitulum
in auth.vt cū de appell.cogn.aliàs teſtm̄ dictæ auiæ
rōne p̄teritionis dicti ſui nepotis potuit, & pōt nul
lum dici d.§.aliud, l.inter cætera ff.de lib.& poſthu.
& inſt.de exhæred.li.in prin.&arg.d.l.Gallus §.&q̄d
48 ſi tm̄, & d.§.quid ſi is,†ubi data incapacitate filij, q̄a
erat apud hoſtes captus, pater teſtator nepotem na
tum, ſeu naſciturū teneť hæredem inſtituere, ne p̄-
teritus teſtm̄ rumperet, ſi contingeret filium apud
hoſtes decedere: ſed in hac ſpecie facti epūs filius
erat, incapax hæreditatis maternæ, vt ſup.demōſtra
tum eſt, & D.Conſtātius nepos legitimatus erat ca
pax primumq; locum ſucceſſionis auiæ pro parte
obtinebat, vt ſup.ergo tanq̄ p̄teritus ſine cā ab auia
49 illius teſtm̄ nullum dicere potuit.¶ Scđo † q̄uis D.
Catherina Philonem epūm ſpuriū non poſſet hęre
dem inſtituere, nec illi relinquere, ueluti ſæpius di-
ctum eſt, tn̄ nepotē ex illo natum capacem, & legi-
timatū inſtituere potuit, Bar.in d.§.quid ſi is, & eſt
de mente gl.iunctis ijs, q̄ ibi dicunt Sal. & alij doct.
cōiter poſt Bar.in d.l.fi.C.de nat.lib.& per ſcrib.poſt
Bar.in d.§.quid ſi is: Ergo auia de dicto nepote nul
lam faciendo mentionem dr̄ iniuſtè illum p̄terijſ-
ſe.¶ His tn̄ non obſtantib. ꝯriam ſn̄iam eſſe uerio-
rem exiſtimo, & primo ex iis, quę uoluit Pau. Caſt.
50 quem alii cōiter ſequuti ſunt, in d.§.quid ſi is, † ꝙ
diſpō d.l.fi.C.de nat.lib.quæ loquitur in auo maſcu
lo, cum ſit odioſa & exorbitans, non debet ad auiā
fœminā extendi, idemq; uoluit ibi Soc.& iō ſi auia
nepotem ex filio ſpurio inſtitueret, non ualeret in-
ſtitutio, & maximè, vt ſtatim dicam, qn̄ alius legiti
mus, & capax ſupereſſet, q̄ legitimè ſuccedere poſ
ſet, prout in caſu propoſito. ¶ Scđo principaliter
51 dico, † ꝙ nepos ēt lęgitimus, & naturalis natus ex
ſpurio pōt ab auo hæres inſtitui, qn̄ ipſi auo alia ꝓ-
les legitima, & ſucceſſibilis non ſupereſſet, arg. d.l.
fi.C.de natur.lib.ubi Bar.Sal.& alij, & Bar.Pau.Caſt.
Alex.& ferè oēs Mod.in d.§.quid ſi is cum aliis ibi
allegatis.Sed in caſu, de quo agitur, ſupererat alius
filius, hoc eſt comes Ioānes habilis, & legitimatus,
qui non ſolum Archiepiſcopo eius patri, ſed ēt D.
Catherinæ eius matri ſuccedere poterat, ergo ſi ar
chiepiſcopus, uel D.Catherina inſtituere uoluiſſet
d.Conſtantium ēt legitimatum natum ex ſpurio,
hoc eſt ex epo ēt nato ex coitu dānato, & punibili,
52 de iure minime potuiſſet.†Ex quo infertur, ꝙ licet
Conſtantius fuerit p̄teritus, ſeu de illo in teſtō auię
non ſit facta mentio, tn̄ non pōt dici præteritus tali
præteritione, quæ reddat teſtm̄ nullum, quia is tali
dr̄ præteritione præteritus, qui de iure inſtitui, aut
exhæredari debebat.d.l.inter cætera, d.§. aliud quo
que capitulum, & inſt.de exhære.libe.in prin.Et hoc
mō arguendo cōcluſio tradita redditur clara. Ter-
53 tio † nepos ex ſpurio pōt ab auo, uel præſertim ab
auia hæres inſtitui, qn̄ is natus fuit ex coitu nō dam
nabili, & punibili, nam tunc matri, & auiæ ex teſtō,
& ab inteſtato ſuccedere pōt d. l.ſi qua illuſtris cū
ſim.ſecus ſi ſpurius ex coitu reprobato, & punibili
natus fuiſſet, nam tunc nec ab auo, nec ab auia hæ-
res inſtitui poſſet, cum non ſit de perſonis compre
henſis in d.l.1. C. de naturalib.liberis: ita declarat
Bal.in l.ſi quis inceſti.C.de inceſtis nuptijs, quem re
fert, & ſequiť, multumq; in hoc commendat Alex.
54 in d.§.quid ſi is col. pen.uerſic.2.¶ Quarto † nepos
præteritus rumpit teſtamentum, qn̄ in locum pa-
tris ſuccedit, & primum locum, ſeu gradum ſuc-
ceſſionis obtinet d.l.Gallus per totam legem l.cum
in teſtamento ff.de hæred. inſtit. §. poſthumorum,

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

cum uerſi.ſeq.inſt.de exhęred.lib.Sed D.Conſtãtius
non poterat ad hæreditatem auiæ admitti, aut illi
ſuccedere in locum patris ſui epi, quia is nec locũ
illum,nec ius ſuccedendi in hæreditate matris ſuæ
habebat, cũ eſſet ſpurius natus ex coitu dãnabili,
& punibili,vt ſup.dictum eſt,ergo D.Conſtãtius nõ
põt aliquo mõ ſuccedere,nec dici pteritus tali pte
ritione,q̃ reddat teſtm̃ nullum: quo mõ arguendi
ferè in terminis utitur Pau.Caſt.in d.§.q d ſi is col.
antepe.uerſi.pſuppoſito tñ, ibiq; Socyn. Præterea ſi
auus,& auia ne poſſunt nepotem legitimè natum
ex ſpurio nato ex coitu punibili.&accuſabili hære
dem inſtituere,aut aliquid ei relinquere,&pſertim
qñ alia proles legitima ipſis extaret, vt uno ore in
caſu fortiori oẽs doct.fatentur in d.§.quid ſi is,&in
d.l.fi.ubi Sal.& alij poſt Bart.ergo à fortiori (quoad
argm̃: ualet in auth.multo magis C.de ſacroſan. ec
cle.& de epiſc.& cler.)minus poterit auus,ſeu auia
hæredem inſtituere nepotem illegitimè natũ,q̃uis
legitimatum,ſeu aliquid ei relinquere, ne plus ha-
beat luxuria,q̃ caſtitas ꝯ text.in auth.de reſt. & ea,
quæ parit §.ult.¶ Et ex pdictis multiplex,& clara re
ſponſio colligi põt ad primum fundm̃ ſupra ex op-
poſito conſideratum.¶ Non obſtat ſm motiuum,
quo dicebatur,ꝙ licet D. Catherina filium ſuum.
Philonem epum ob ſpurietatẽ hæredem inſtitue-
re non potuerit,tñ Conſtantium legitimatum inſti
tuere potuit, gl.cum addititione Franciſci Accur-
55 ſij in d.l.fi.Bar.& alij in d.§.quid ſi is,† quia, ſicut p-
ximè dixi,q̃uis auus poſſit nepotem ex ſpurio inſti
tuere,non tñ idem eſt in auia,Caſt.&Soc.in d.§.q d
ſi is.& ſupra dixi. Secundo & ſi auus nepotẽ poſſit
inſtituere,vt ſup.non tñ tenet nec aliqua cogit ne-
ceſſitate,de qua in d.l.gallus in prin.& in §.j. & p to
tam legem,qm̃ talis nepos ẽt legitimus, & natura-
lis auo ab inteſtato ſuccedere non põt, ut uolunt
Pau.Caſt.& alij in d.§ quid ſi is, igitur non põt dici
præteritus illa præteritione,qua teſtm̃ rumpit. Ter-
tio reſpondeo,ꝙ nepos ex ſpurio nato ex coitu pu
nibili, & damnabili ab auo,uel auia hæres inſtituit
non põt,Bal.in d.l.ſi quis inceſti,Alex.in d.§. quid ſi
is uerſi.2.limito,& pcipuè ſi alia legitima ſoboles,q̃
auo poſſet ſuccedere,ſupereſſet,put in pſenti caſu
extabat,& extat comes Ioãnes legitimatus,qui eſt
ſucceſſibilis,vt ſæpè dictum eſt: Ex quib.apertè con
ſtat,d.Conſtãtium nullum ius hr̃e in hæreditate D.
Catherinæ auiæ ſuæ,ſed ſolum comitem Ioannem
ad integram hæreditatem de iure admitti debere,
excluſo d.Conſtantio.Supereſſet & aliud deducen
56 dum ad fauorem comitis Ioannis,† ꝙ ex quo ipſe
comes Ioannes ſæpè cum d.D.Philone epo calcu-
lauit rõnes dati, & recepti hinc inde poſt mortẽ D.
Catherinæ teſtatricis, q̃uis dominus Philo fuiſſet
habilis ad ei ſuccedendum,tñ ex quo tacuit,& per
annos xxv.& donec uixit, comitem Ioannem oĩa
bona hæreditatis pdictæ D. Conſtantiæ poſſidere
paſſus fuit,& nunquam hæreditatem adiuit,cẽſeat
oẽ ius ſuccedendi,ꝙ fortè ſibi competebat, remi-
ſiſſe comiti Ioanni, arg.l.procula,& ibi Barto.ff.de
prob.gl.not.in l.libertis §.manumiſſis ff. de alimẽ.
& cib.leg.ubi ex his trib.hoc eſt ex taciturnitate lõ
gi tpis,& quia concurrebat fraternitas,&quia ſæpè
dati,& recepti hinc inde rõnes inuicem cõputatæ
fuerunt,inducitur tacita remiſſio iurium, & bono
rum hæreditariorium,Bar.& Fulg.& Sal.in d.l. pro-
cula,Abb.in c.fi.col.pe.extra de cauſ.poſ.& pprie.
quæ oĩa tria in caſu occurrẽti interuenerunt,ergo
ſi ꝙ ius in dicta hæreditate D.Philoni epo compe
tebat (ꝙ tñ ex prædictis negatur) totũ illud in co-
mitem Ioãnem cenſetur tranſlatũ, illiq; acquiſitũ:
Sed cũ intellexerim fundm̃ hoc lõgius, & plenius
fuiſſe ab alijs aduocatis diſcuſſum, nõ uiſum eſt ſu
per eo ulterius inſiſtere, & pſertim qa nõ expedit,
cum iuris manifeſti ſit, ipſum D.Philonem epum
non potuiſſe,nec debuiſſe a matre ſua inſtitui,neq;
illi ſuccedere,minuſq; ipſum D.Conſtantium, ue-
luti ſupra latè dictum fuit. Laus Deo.

SVMMARIVM.

1 *Spurius eſt bonorum patris incapax, & indignus non ſuo, ſed alieno uitio.*
2 *Spurio à patre relictum, aut donatum quibus in caſibus fiſco applicatur.*
3 *L.j.C.de natur.lib.non habet locum in ſpurio nato ex matre ingenua paupere, & humili quoad ſanguinem tantum, et ex patre poſito in una ex dignitatib.in d.l. euumeratis, & minus in minori: Sed ſolum in perſonis ibi expreſsis procedit.*
4 *Nec locum habet, qñ hæredes ex teſtõ, uel ab inteſtato relinquenti, aut donanti ſpurio ſupereſſent.*
5 *Niſi ij tacitam, uel expreßam fidem relicto facto ſpurio fidem accommodaſſent.*
6 *Relictum, ſiue donatum ſpurio qñ hæredib.tàm ex teſtõ, quàm ab inteſtato, excluſo fiſco, applicetur, etiam ſi illi palàm ei relicto fidem ſuam accõmodauerint.*
7 *Iuramentum de non contraueniendo, & aſſertorium refertur ad promißa, & principaliter diſpoſita, non aũt ad poſita in inſtrumento incidenter, & enunciatiuè, ſeu demonſtratiuè.*
8 *Relictum ſpurio à patre, ſi fuerit ab hæredibus iuramento confirmatum, an ob iſtud iuramentum ſpurius capax illius efficiatur adeò, quòd hæredes contrauenire nequeant, & an fiſco tunc, an hæredibus iurantibus acquiratur nu. 12.*
9 *Iurm̃, et pactũ, per ꝙ fieret, ſpurios poße à patre capere, eſt nutritiuum peccati, & contra bonos mores, & iõ non ſeruandũ.*
10 *Statutum regulariter vocans ſpurios ad ſucceſſionem parentum non ualet.*
11 *Succeſſio filiorum eſt de iure naturali, & diuino.*
13 *Ad relictum, ſiue donatum ſpurio infra quod tempus venientes ab inteſtato admittantur.*
14 *Habilitatio à iuramento quoad effectum agendi nullius eſt præiudicij, & abſq; patris citatione, ac cauſæ cognitione concedi ſolet: Secus eſt in abſolutione à iuramento.*
15 *Iuramentum contra bonos mores, & peccati ſaltem per indirectum nutritiuum non valet, neque ligat, vt neque abſolutio, ſiue habilitatio ab eo requiratur.*
Et petita ad cautelam, conceſſaq; minus ſolemniter non vitiat.

EPITOME.

RElictum, ſeu donatum à patre filio ſpurio na
to ex humili ſed ingenua muliere, & ex pa-
tre non poſito in una ex dignitatib. expreſſis in l.1.
C.de natura.libe. debentur hæredib.ſiue ex teſtõ, ſi
ue ab inteſtato,non autem fiſco applicatur,ẽt ſi hæ
redes illi relicto,ſeu donato fidem ſuam palàm ac-
commodaſſent,illud confirmando, & promitten-
do non contradicere etiam cum iuramento.
Et in quibus ſpurijs d. l. j. C. de natur.liber.locum
habeat,declaratur.

CONSILIVM CLXIIII.

IN cauſa,quæ pendet inter comites Guido
nem,& Apollonium agentes ex una,&do
minum Herculem reum conuentum ex
altera,quamuis dubitationes ꝯ ipſos agentes pro-
poſitæ ab alijs excellentiſſimis aduocatis, qui mul
tum abundè,& copioſè ſcripſerunt,ſublatæ uideã-
tur,ut ulterrius laborandum non eſſet tñ,ut petitio
ni amicorũ, & ueritati ſatisfaciã,ſuper illis paucis
agendo

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN